

Arrest

nr. 120 362 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Mukiga origine te zijn afkomstig van Kampala. U hebt uw land van herkomst verlaten nadat u problemen kende met (K.K.), de baas van Askar Security Services, het bedrijf waarvoor u werkte. U hebt een eerste maal in België asiel gevraagd op 12 oktober 2009. Het Commissariaat-generaal nam op 26 januari 2011 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het feit dat uw problemen niet vallen onder de criteria van de Vluchtelingenconventie en er onvoldoende elementen zijn die wijzen op een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 10 mei 2011 het beroep heeft verworpen.

U vroeg een tweede maal asiel aan in België op 9 juni 2011. U verklaart niet te zijn teruggekeerd naar Uganda. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een geboortetest n°2310/12 op naam van (G.C.R.S.) afgegeven te Makindye, Kyadondo, Kampala dd.26.3.2012; een rijbewijs (n°219174dd.21.2.2003 te Kampala); een verklaring van Kanywero Local Council dd.27.12.2010; een verklaring van uw moeder voor het politiekantoor van Mparo, Kabale dd.15.10.2009; een krantenartikel 'Col.Muzoora's body dumped in compound of his home' in Sunday Vision dd.29.5.2011; een artikel 'Ugandan security boys in Iraq cry out to Radio Katwe' on RadioKatwe.com dd.28.6.2007; een artikel 'Iraq recruitment firms facing deregistration' in The New Vision dd.15.5.2007; een artikel 'Family rule in Uganda' in The Independent dd.11.3.2009.

U verklaart dat u ervan beschuldigd wordt banden te hebben met de People's Redemption Army en u samenwerkte met Edison Muzoora. Uw moeder werd na uw vertrek uit Uganda door de veiligheidsdiensten meegenomen en gevraagd naar uw verblijfplaats. Ze werd omwille van haar zwakke gezondheid vrijgelaten.

De Dienst Vreemdelingenzaken nam uw tweede asielaanvraag niet in overweging op 15 juni 2011. U ging in beroep tegen deze beslissing en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest van 30 oktober 2012 de weigering tot in overwegingname vernietigd. Uw aanvraag werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal op 19 december 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Er dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende. Zo dient te worden opgemerkt dat de Raad eveneens stelt dat: "Verzoeker niet alleen heeft nagelaten melding te maken in de vragenlijst [van de problemen met (K.K.), de baas van Askar Security Services, het bedrijf waarvoor u werkte] doch tevens heeft u onvoldoende concrete en objectieve elementen aangehaald op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat hij daadwerkelijk wordt geviséerd door de baas van Askar Security Services." Uit het arrest blijkt dat u niet de minste poging ondernomen hebt om de motivering te weerleggen, waardoor er u geen beroepsmogelijkheden meer resten met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en de beoordeling hiervan vast staat.

U verklaart uitdrukkelijk tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag te verwijzen naar dezelfde feiten en elementen aangehaald in uw eerste asielaanvraag. U verklaart dat u nieuwe elementen hebt en het om dezelfde mensen gaat die betrokken zijn bij uw problemen (zie gehoor CGVS, p.2). U stelt niet te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst (zie gehoor CGVS, p.2).

Met betrekking tot de neergelegde documenten ter staving van uw tweede asielaanvraag dient het volgende te worden opgemerkt. Het geboortetest n°2310/12 op naam van (G.C.R.S.) afgegeven te Makindye, Kyadondo, Kampala dd.26.3.2012 en het rijbewijs (n°219174dd.21.2.2003 te Kampala) betreffen een aanwijzing van uw identiteit, wat hier niet ter discussie staat.

Wat betreft de verklaringen van uw moeder op het politiekantoor en de brief van de Local Council dient te worden opgemerkt dat het een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Daarbij dient te worden opgemerkt dat het lijkt of de naam van Muzoora in de verklaringen van uw moeder bij de politie werd overschreven en er aanvankelijk een andere naam genoteerd stond in de verklaring van uw moeder, waardoor dit document gemanipuleerd overkomt. Uw verklaring dat uw moeder werd meegenomen en problemen kende omwille van u kan hierbij reeds gerelativeerd worden.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat hoewel u verklaart dat Edison Muzoora een collega-vriend was (zie gehoor Dienst Vreemdelingenzaken punt 37), u nergens in uw eerste asielaanvraag melding maakte van Muzoora en dat hij samen met (M.) een nacht doorbracht bij uw moeder, zoals wordt gesteld in de verklaringen van uw moeder. Het is opmerkelijk dat u het tijdens uw eerste asielaanvraag enkel heeft over (M.) en twee blanken Jean Paul en Smith (zie gehoor CGVS, p.6), maar niet over Muzoora, terwijl uw moeder melding maakt van (M.) en Muzoora en een blanke man en u zelf bij uw tweede asielaanvraag aangeeft dat Muzoora een collega-vriend is. Wat betreft het krantenartikel over de moord op Muzoora dient te worden opgemerkt dat uit het artikel blijkt dat Muzoora's lichaam in zijn huis werd achtergelaten nadat hij uit het leger was gedeserteerd en sinds jaren niet meer was

gezien. Het artikel vermeldt niet uw naam, noch de naam van Mutebi, waardoor er geen verband kan worden gelegd met uw beweerde vrees.

Hierbij verklaart u echter zelf dat uw vrees verband houdt met (M.) en Muzoora (zie gehoor CGVS, p.3). U geeft aan dat u ook wordt gezocht, zoals ook Muzoora werd gezocht (zie gehoor CGVS, p.3), maar uw verklaringen bevatten geen concrete aanwijzingen dat u wel degelijk door de Ugandese autoriteiten zou worden gevisieerd met het oog op vervolging omwille van uw contacten met Muzoora. Daarbij blijkt u geen nieuws te hebben over (M.), noch te weten wat er met hem zou zijn gebeurd (zie gehoor CGVS, p.3). Het is weinig aannemelijk dat u nadat u te weten kwam dat Muzoora was vermoord, niet getracht zou hebben te achterhalen hoe het met (M.) vergaat.

De door u neergelegde internetartikels maken melding van de corruptie bij Askar Security Service en de algemene situatie in Uganda, maar leggen geen verband met uw persoonlijke situatie of voorgehouden moeilijkheden. Evenmin bevatten deze artikels indicaties die afbreuk doen aan de vaststellingen die aan de basis liggen van uw eerdere weigeringsbeslissing.

Aldus doen de elementen in het kader van uw tweede asielaanvraag geen afbreuk aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 1, (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen en de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel, betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus, stelt hij te volharden in zijn relaas en de nodige inspanningen te hebben verricht om materiële bewijzen te bekomen. Verweerder stelt vast dat verzoeker voortbouwt op het relaas van zijn eerste asielaanvraag en oordeelt meteen, voor enig ander argument, dat de geloofwaardigheid van zijn huidige verklaringen in twijfel kunnen worden getrokken. Uit het feit dat de beslissing met dergelijk argument aanvat blijkt dat verweerder de nieuwe asielaanvraag niet objectief heeft onderzocht en vooringenomen was. Door deze vooringenomenheid worden de nieuwe documenten niet objectief beoordeeld.

Omtrent de verklaring van zijn moeder op het politiekantoor op 15 oktober 2009 en de brief van de Local Kanywero Council van 27 december 2010 benadrukt verzoeker dat dit kopieën betreffen omdat men het origineel, dat bovendien handmatig wordt opgemaakt en niet met een computer, niet meegeeft.

Inzake het origineel krantenartikel over zijn collega-vriend Muzoora, betoogt verzoeker dat dit minstens als begin van bewijs moet worden aanvaard. Dat zijn naam en deze van Mutebi hierin niet worden genoemd verklaart verzoeker doordat enkel de hoofdverdachte in het artikel wordt geplaatst. Verzoeker vermeldde Muzoora tijdens zijn eerste aanvraag niet omdat hij niet wist dat er een probleem was. Slechts achteraf kwam hij dit te weten.

Verzoeker oefent kritiek uit op het argument dat uit zijn verklaringen geen concrete aanwijzingen blijken die erop wijzen dat hij door de Oegandese overheid zou worden gevisieerd. Deze visie zou betekenen dat er eerst daadwerkelijk iets met verzoeker moet gebeuren voordat hij wordt geloofd.

Verzoeker heeft geen nieuws over de situatie van Mutebi wegens de moeilijke communicatie met zijn thuisland. Het laatste contact met zijn vriend dateert van de zomer van 2012, hij trachtte via deze vriend vergeefs zijn moeder te bereiken en ook via de dienst Tracing van het Rode Kruis werd vergeefs een poging ondernomen. Het was een geluk dat verzoeker iemand uit hetzelfde dorp zag en zo zijn situatie kon uitleggen aan de hand van nieuwe documenten.

Verzoeker heeft het internetartikel "Family rule in Uganda" uit de krant The Independent neergelegd om aan te tonen dat de schoonzus van de president aan het hoofd staat van Askar Security en de macht heeft om eender wie te arresteren. Talrijke mensen zijn al verdwenen en niemand weet van iets.

Met de overige internetartikelen wil verzoeker aantonen dat er wel degelijk mensen van Oeganda naar Bagdad werden gestuurd, ondanks informatie dat dit officieel niet zo was. In de artikelen wordt het bedrijf Askar Security genoemd.

In een tweede onderdeel, betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij bij een terugkeer naar Kampala door het leger zal worden opgewacht. Sommigen onder hen hebben immers ook broers die in Bagdad werken.

Verzoeker verwijst ook naar de dood van zijn collega-vriend Muzoora.

Bovendien is het een machtige familie met connecties bij de politie en op de luchthaven. Verzoeker blijft er bij dat men hem nog zoekt. Zijn moeder werd al verschillende malen gearresteerd en ondervraagd en werd enkel omwille van haar medische situatie vrijgelaten.

Verzoekers identiteit, nationaliteit, hoedanigheid van burger en regio van herkomst leiden ertoe dat subsidiaire bescherming moet worden toegekend. Zijn identiteit en nationaliteit worden niet betwist.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder vooringenomen zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Uit het loutere gegeven dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de beoordeling die werd gedaan ten aanzien van verzoekers eerste asielaanvraag kan dit geenszins worden afgeleid. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren. Verzoeker brengt voor het overige geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

In zoverre verzoeker in onderhavige asielaanvraag volhardt in en voortbouwt op zijn asielrelaas zoals uiteengezet in de eerste asielaanvraag, dient te worden vastgesteld dat, inzake deze eerste asielaanvraag en ten aanzien van verzoekers verklaarde vrees voortvloeiende uit zijn werkzaamheden als veiligheidsagent voor Askar Security Services, bij arrest nr. 61 200 van 10 mei 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geoordeeld dat, enerzijds, de door verzoeker aangehaalde feiten van private en gemeenrechtelijke aard zijn en geen band vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève aangehaalde gronden van vervolging zoals deze zijn omschreven in artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet en dat, anderzijds, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers

beweerde vrees omdat hij (i) in de vragenlijst van het CGVS nergens enige melding maakte van zijn professionele activiteiten voor dit bedrijf, noch van enig probleem met of enige vrees jegens de baas van dit bedrijf; (ii) onvoldoende concrete en objectieve elementen aanhaalde op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat hij daadwerkelijk wordt gevisieerd door de baas van Askar Security Services; (iii) incoherente verklaringen aflegde omtrent het incident dat de aanleiding zou hebben gevormd voor zijn vertrek (iv) niet het minste begin van bewijs bijbracht ter staving van zijn beweerde reisweg per vliegtuig naar België en over deze reisweg manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Verzoeker ging tegen voormeld arrest niet in cassatie, zodat dit kracht van gewijsde geniet.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Verzoeker legt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen stukken neer die de tijdens zijn eerste asielaanvraag teloorgegane geloofwaardigheid van zijn verklaarde vrees voor vervolging ten aanzien van de baas van Askar Security Services en ingevolge zijn werkzaamheden voor dit bedrijf zouden kunnen herstellen. Hij brengt in dit kader slechts een aantal algemene internetartikelen bij (administratief dossier, stuk 13: documenten, nr.5), en dit volgens het verzoekschrift om aan te tonen dat de schoonzus van de president aan het hoofd staat van dit bedrijf en om aan te tonen dat er mensen vanuit Oeganda naar Irak werden gestuurd. Deze internetartikelen zijn van louter algemene aard, hebben geen betrekking op verzoekers persoon en bevatten geen gegevens die de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn relaas zouden kunnen herstellen. Zij kunnen dan ook geenszins volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou worden bedreigd of vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker stelt daarnaast vervolging te vrezen jegens de Oegandese overheid, en dit omdat hij zou worden beschuldigd van banden met Muzoora en het People's Redemption Army (PRA). De geloofwaardigheid van deze beweerde vrees wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat hij gedurende zijn eerste asielprocedure nergens ook maar enige melding maakte van voornoemd persoon of van het gegeven dat deze persoon een collega-vriend van hem zou zijn geweest. Evenmin vermeldde hij tijdens zijn eerste asielprocedure enige vrees ingevolge zijn beweerde band met deze persoon. Nochtans blijkt uit het krantenartikel inzake Muzoora, zoals bijgebracht door verzoeker (*ibid.*), dat deze persoon reeds jarenlang problemen kende met en werd gezocht door de overheid. Ook verzoeker stelde tijdens zijn tweede asielprocedure dat Muzoora reeds een hele tijd werd gezocht (administratief dossier, stuk 5, p.3). Gelet op het voormelde, kan de verklaring dat hij niet wist dat er een probleem was dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet deze integendeel op fundamentele wijze afbreuk aan zijn vermeende band met Muzoora en de vrees die hieruit voortvloeit.

De geloofwaardigheid van verzoekers vrees ten aanzien van de Oegandese overheid wordt nog verder ondergraven door het geboortecertificaat dat hij neerlegt. Dat de autoriteiten hem enerzijds zouden zoeken doch anderzijds op 26 maart 2012 zonder noemenswaardige problemen een geboortecertificaat zouden uitreiken op zijn naam, is niet aannemelijk (*ibid.*, p.4; stuk 13: documenten, nr.1).

Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij Muzoora leerde kennen via Mutebi en dat zijn vrees verband houdt met Mutebi en Muzoora, doch bleek hij zelfs de volledige naam van Mutebi niet te kunnen geven. Verder bleek hij geen nieuws te hebben over Mutebi en bleek hij evenmin een ernstige poging te hebben ondernomen om meer te weten te komen over wat er met Mutebi zou zijn gebeurd (administratief dossier, stuk 5, p.3). Gelet op het gebrek aan pogingen in hoofde van verzoeker om zich nader te informeren over Mutebi, kan de *post factum* aangevoerde moeilijke communicatie met zijn thuisland geenszins het voorgaande vergoelijken. Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging, hetgeen

des te meer klemmt omdat het gelet op de actueel voorhanden zijnde communicatiemiddelen niet aannemelijk is dat er moeilijke communicatie is met Oeganda.

Wat betreft de documenten die verzoeker ter ondersteuning van zijn vrees neerlegt, met name een verklaring van zijn moeder op het politiekantoor en een brief van de Local Kanywero Council (administratief dossier, stuk 13: documenten, nr.3 en 4), dient te worden vastgesteld dat deze slechts werden bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien weerlegt noch betwist verzoeker de terechte vaststelling dat de verklaring van zijn moeder ten aanzien van de politie ook daadwerkelijk lijkt te zijn gemanipuleerd en dat de naam Muzoora in deze verklaring werd overgeschreven en er aanvankelijk een andere naam genoteerd stond. Daarenboven worden deze documenten niet aangevoerd in het kader van geloofwaardige verklaringen. Ingevolge het voorgaande kan aan deze stukken geen bewijswaarde worden gehecht.

Het krantenartikel inzake de dood van Muzoora maakt nergens melding van de naam van verzoeker of Mutebi (administratief dossier, stuk 13: documenten, nr.5). Als dusdanig bevat het geen aanwijzingen dat verzoeker enige band zou vertonen met Muzoora, laat staan dat hij ingevolge hiervan enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Verzoekers rijbewijs bevat geen elementen die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen (administratief dossier, stuk 13: documenten, nr.2).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op de *sub* 2.2.4. gedane vaststellingen inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS